

Мусулмонлар ҳақида ёмон гумонда бўлиш

11:30 / 05.09.2021 2363

Аллоҳ таоло Ҳужурот сурасида шундай марҳамат қилади:

«Эй иймон келтирганлар! Кўп гумонлардан четда бўлинглар, чунки баъзи гумонлар гуноҳдир» (12-оят).

Ўйлаб кўрилса, ўзаро низолар ва келишмовчиликлар кўпинча бир-бирдан ёмон гумон қилишдан келиб чиқади. Ундан четда бўлиш учун доимо кишилар ҳақида яхши гумонда бўлиш, улар ҳақида етган хабарларни яхшиликка йўйиш керак.

Бу ҳақда ҳазрати Умар розияллоҳу анҳу: «Агар яхшиликка буришнинг биргина йўли бўлса ҳам, мўмин биродарингдан чиққан сўзни фақат яхшиликка бур», деган эканлар.

نَعُوْهُنَّ عُلُوْهُنَّ جَلَّ اِيْضًا رَّوْضَةُ رِيْءٍ بَا نَع
لِق م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا

بَدُّكَ أَظْلَمُ نِظْمًا نِظْمًا، نِظْمًا وَأَوْ مُكَايَا»

بُيْرَاخُ بُلَا هَاوَر. «ثِي دَخْلَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Зинҳор ва зинҳор бадгумон бўлманглар. Чунки бадгумонлик сўзнинг энг ёлғонидир», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

لَا قُورَاقُ هُنَا هُنَا عُلَّوْلَا لِي ضَرَّوَا عُمُ نَع

هِي لَع هِلَلَا يَلَصَّ هِلَلَا لُؤْسَرَا لَق

تَارُوعَا تَعَّ بَتَاتُ نَا كُنَا: مَلَسُو

«مُهَاتُ دَسُفَا سَانَلَا

Муовия розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Агар одамларнинг айбини ахтарадиган бўлсанг, уларни бузасан», дедилар».

ىلصِ هللا لؤسَر ناك ةيْفَصْ تلاق
هُتَيْتَأف أفِكْتُعْم ملسو هيلع هللا
تُمُقْ مْث ةتتدَحْف ألِيلْ هُرُوزَأ
،يَنْبَلْقِيل يَغَم مَأَقَف ةتْبَلْقِنَأف
نُبَ ةَمَأْسُأ رَاد يِف أَهْنَكْسَم نَأَكْوَ
أَمَلَف ةرأصْ نَأَلَا نَم نَأَلْجَر رَمَف ةذِيَز
ملسو هيلع هللا ىلصِيْبْ نَلَا أَيَّأر
هللا ىلصِيْبْ نَلَا لَأَقَف ،أَغْرُسَأ
أَهْنَأ ،أَمْكَلْ سِر ىَلَع» :ملسو هيلع
نَأْخُبْ س :أَلَأَق . ةيِيْحْ تَنْبْ ةيْفَصْ
نَأْ» :أَلَأَق ةهللا لؤسَر أَيْ هللا
ىَرْجَم نَأْسُنْ أَلَا نَم يَرْجِي نَأْطِيْشْ لَأ

يَفْ فِذْقِي نَأْتِي شَخَفٌ مِّدَلَا «- أَرَشَ لِقَاؤُ وَأُ - أَيُّ شِ أُمُّ كِبُ وُلُقُ يُذِمُّ رَّتْ لَأَلِ إِة سَمَّ خُ لَأُ هَاوَرُ

Сафийя розияллоху анҳо айтди:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам эътиқофда ўтирган эдилар. Кечаси у зотни зиёрат қилишга келдим ва у зот билан гаплашдим. Кейин туриб, ортимга қайтдим. У зот мени кузатиб қўйиш учун мен билан бирга турдилар. – Унинг (Сафийянинг) маскани Усома ибн Зайднинг ҳовлиси ўрнида эди. – Шу пайт ансорлардан икки киши ўтиб қолди. Улар Набий соллаллоху алайҳи васалламни кўриб, тезлаб кетишди. Шунда Набий соллаллоху алайҳи васаллам: «Шошманглар! Бу Сафийя бинт Ҳуяй», дедилар. Улар: «Субҳаналлоҳ, эй Аллоҳнинг Расули!..» дейишди. У зот: «Шайтон инсоннинг қонюрар жойида юради. Мен қалбларингизга шайтон бирор нарса (ёки ёмонлик) солиб қўйишидан қўрқдим», дедилар».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

Кишилар кўнглига ёмон гумон келтириши мумкин бўлган ишларда қанчалик эҳтиёт бўлиш лозимлигини кўрдингизми?! Ҳалиги икки киши Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васалламнинг қоронғида аёл киши билан турганларини кўриб, ҳар хил хаёлга боришмасин деб, у зот соллаллоху алайҳи васаллам бу аёл хотинлари эканини айтиб қўйдилар.

Мўмин банда ёмон гумондан ниҳоятда эҳтиёт бўлиши лозим. Ким одамлардан ёмон гумонда бўлса, ўша одамнинг кўнгли бузуқ бўлади. Мўмин доимо узр истайди, мунофиқ эса айб истайди. Мўмин барча халойиққа нисбатан кўнгли пок бўлади. Мунофиқ эса унинг тескариси бўлади.

Юқорида зикр қилинган сифатлар шайтон учун инсон қалбига йўл очадиган нарсалардир. Уларнинг ҳаммасини санаб ўтиш ҳам қийин. Одам боласидаги ҳар бир ёмон сифат шайтон учун қуролдир, унинг қалбига

кириш эшигидир.

Бас, шундай экан, мурид шайтон кириши мумкин бўлган ўша эшикларнинг барчасини мазкур ёмон сифатлардан қалбини поклаш йўли билан беркитиши лозим. Ана ўшанда шайтон мурид қалбига кириб, қарор топа олмай қолади. Фақат баъзи кичик уринишлари қолиши мумкин. Бу кичик уринишлар эса Аллоҳ таолонинг зикри ила тўсилади.

Чунки ҳақиқий зикр фақатгина қалб тақво ила обод бўлганидан ва ёмон сифатлардан покланганидан сўнггина юзага келади. Қалбга таъсири ўтмайдиган зикр, қуруқ гап ўлароқ, шайтонни ҳам даф қилишга ярамайди.

Шунинг учун ҳам Аллоҳ таоло Аъроф сурасида марҳамат қилади:

«Қачон тақво қилувчиларга шайтондан бир шарпа етса, улар албатта зикр қиларлар, бас, қарабсанки, улар кўрувчи бўлиб турибдилар» (201-оят).

Агар қалбда шайтонга қут бўладиган нарса бўлмаса, у зикрнинг ўзи билан ундан узоқлашади. Агар қалбда шаҳватлар жойлашган бўлса, ундан шайтонни даф қилишга зикрнинг кучи етмайди.

Ёмон сифатлар ва ҳавойи нафсдан холи бўлган тақводор қалбларга шайтон шаҳватлар туфайли эмас, зикрдан ғофил бўлгани учун хуруж қилади. Агар бундай қалбнинг эгаси зикр қилса, шайтон дарҳол чекинади.

«Рухий тарбия» китобидан олинди